

הכתוב כאלו יلدו. שהוא יירש אותו. וגם מה שכתבו והנה דבר ה' אליו כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. לכארה הולך זרעך הוא יירשך. וילע"פ דמקובל בידינו דהעשה תנועות והתנוגות שראה מרבו בשעת עשיית מצוה או דבר קדושה והוא עושה ללא של כל ובלא כוונה. הרי זה דבר פחיתות וגרוע מאד. וזה אומר אברם וגורי מה תתן לי ואנכי הולך עריר בלא זרע. ובן משק بيתי הוא دمشق מוסיף והולך להבין בדעתו לחיש מעצמו לעשות בכוונה עובdot ה'. רק עושה תנועות והתנוגות שראה ממנו ע"פ שאיןו במדרגה הזאת. וזה כוונת רשי' דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. רצ"ל כמו שראה מרבו עשה כן יעשה ללא דעת וכוונה. וכן מלמה לאחרים לעשות כן. ויאמר אברם. התנצל א"ע בכפלים הרא

אברהם הבהיר הטענה
הן לי לא נתת זרע. ועוד והנה בן بيתי יורש אותה. שאינו נקרא תלמיד שלי יורש אותה רק בן بيתי יורש אותה. והנה דבר ה' אליו לא יירשך זה. הבטיח לו שני הבטחות. אחת שהיא לך זרע. ועוד אשר יצא ממעיך. רצ"ל שיצי' לנגד בחינתך הייתה בבחינה חדשה. כדיוע ששורש נשמו של אברם הוא בחינת חסד. ושורש נשמו של יצחק הוא בחינת גבורה. ועובדתו תהיה בבחינה חדשה כמו שורש נשמו והוא יירשך:

וימצא מלאך ה' וגוי ויאמר הגור שפהת שרי אי מזה באת ואני תלכי ותאמר מפני שרי גבירתי אני בורחת

אבל אין אתה יכול למחול חלק העניינים וכח לך ממוני עכ"פ המעשר שהיה לך ליתן להעניינים. השיב לו אברהם כי לא יקח ממוני אפילו כדי שיעור מועות מעשר. כי כתיב עשר תעשר ואמחוז'ל (שבת דקי"ט). עשר בשבייל שתתעשר. נמצא דהמעשר גורם להתעשר ולא תאמר אני העשרה את אברהם. ושאל אותו מלך סדום מה תעשה בממון עניינים. והשיב לו שיתן להם המעשר מכיסו. נמצא שלא עשה אברהם עתק טוב עם מלך סדום لكن נתן רק פעם א' מעשר. אבל יעקב היה ישן על מטהו והמלאים לקחו הכספים מעדר לבן לעדרו. (כמ"ש רשי' ז"ל בפ' ויצא על פסוק ואשא עני וארא בחלום וגורי יעוו"ש). ובא לו הריווח בנקל لكن נתן שני פעמים מעשר. היוצא לנו מזה דאם בא לאדם ריווח בנקל. אפשר לצורך ליתן ב"פ מעשר זה הוא חומש:

אברהם הבהיר הטענה
ויאמר אברם וגוי מה תנתן לי וגוי ובן משק بيתי הוא دمشق אליעזר ויאמר ההן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותה והנה דבר ה' אליו לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך (טו, ב"ז). פרשי' ז"ל دمشق בגמרא שלנו דרשנו נוטריקון דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. ולפי זה צריך להבין התנצלות אברהם לפני הקב"ה. דכתיב אחר זה ויאמר אברהם ההן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אותה. שהביא ראייה לסתור א"ע. דאדרכה מעליותא הוא. שתלמידו שחשוב כבנו אמרם ז"ל (סנהדרין יט, ב) כל המלמד לבן חבירו תורה מעלה עליו